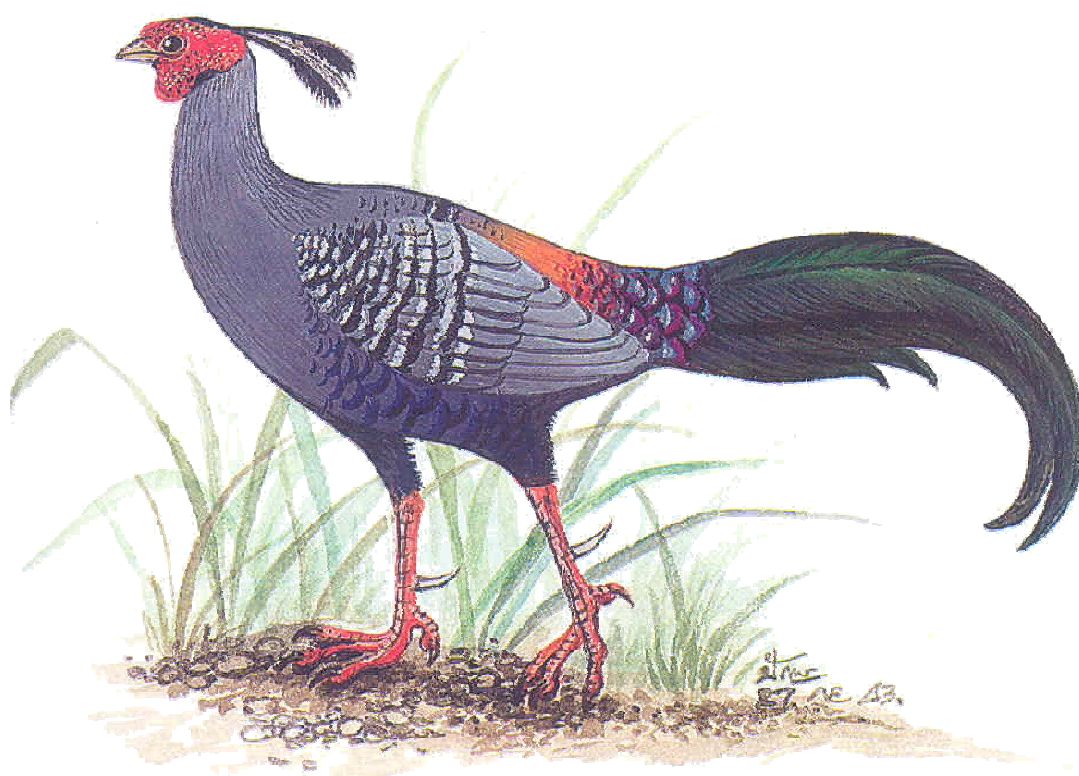

ไถ่ฟ้าพญาล

- ลักษณะ :** มีรูปร่างลักษณะ ทำทางและสีสันที่สง่าและสวยงามมาก ตัวโต กว่าไถ่ฟ้าเล็กน้อย ลำตัวยาว 60-82 ซม. ลำตัวเพรียว ไถ่ฟ้าตัวผู้มีสีขนดัดกัน ลำตัวมีสีเทาปนดำ ปีกสีเทามีลายทางสีดำ หน้าแดงกับหัวสีดำ และมีขนหงอนยาวสีดำ ซึ่งปกติจะเอนดูไปทางด้านหลัง หงอนนี้จะตั้งขึ้นเวลาตื่นตื่นเท่านั้น แข็งแรงมีเดือยยาวที่แหลมคม ใช้ในการต่อสู้ บริเวณกลางหลังเป็นสีเหลืองทองมันระยับ สีจะค่อย ๆ ไถ่ลงไปจนเป็นสีทองบริเวณซบบริเวณสะโพก ขนหางสีดำเหลือบฟ้า ยาวและโค้งลง ไถ่ฟ้าตัวเมียมีขนาดเล็กกว่าตัวผู้เล็กน้อย ตัวสีน้ำตาลแดง ปีกและหางสีน้ำตาลไหม้ มีลายขวางสีขาวนวล หงอนและเดือยมีขนาดเล็กมาก
- เขตแพร่กระจาย :** มีเขตแพร่กระจายค่อนข้างแคบ พบเฉพาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในรัฐฉานของเมียนมาร์ ลาว กัมพูชา ในประเทศไทยพบมากทางด้านตะวันออกของประเทศ และพบบ้างทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือ
- ที่อยู่อาศัย :** ชอบอาศัยอยู่ตามป่าดิบแล้งและป่าเต็งรัง ทุ่งหญ้า ตั้งแต่ระดับน้ำทะเลจนถึงระดับความสูง 800 ม. มักแฝงตัวอยู่ตามป่าไผ่หรือไม้พุ่ม แต่จะออกมาหากินบริเวณที่โล่งใกล้ฝั่งน้ำที่ป่าสระเกษพบได้ทั่วไป หากินอยู่ตามพื้นดินระหว่างไม้พื้นล่างที่ไม่ค่อยรกมาก
- อุปนิสัย :** เป็นนกที่ว่องไว แต่ยังเชื่องกว่าไถ่ฟ้า ไม่ค่อยกลัวคนและคุ้นเคยกับคนได้ง่าย จึงถูกนำไปเป็นจำนวนมาก ชอบเดินคู่หรือหากินบนพื้นดิน กินได้ทั้งพืชและสัตว์ เช่น ผลไม้สุก เมล็ดพืช แมลง ตัวหนอน สัตว์ขนาดเล็ก ที่ชอบมากคือขุยไผ่ และลูกไทรสุก หากินกลางวัน กลางคืนขึ้นไปเกาะนอนบนต้นไม้ใหญ่ มักพบเป็นคู่ในฤดูผสมพันธุ์ ซึ่งอยู่ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม สร้างรังอยู่ตามโพรงไม้ กอไผ่ กอหญ้าบนพื้นดิน วางไข่ครั้งละ 5-8 ฟอง ลูกนกอายุประมาณ 3 ปี จึงจะผสมพันธุ์ได้ นอกฤดูผสมพันธุ์จะอยู่รวมกันเป็นฝูง ตัวผู้ 1 ตัว ตัวเมีย 2-3 ตัว และลูก ๆ
- สถานภาพ :** ในธรรมชาติจัดเป็นนกที่ใกล้จะสูญพันธุ์ สาเหตุเนื่องมาจากการทำลายแหล่งที่อยู่อาศัย และการล่ามาเป็นอาหารและเพื่อการค้า ทำให้ไถ่ฟ้าชนิดนี้ในธรรมชาติมีปริมาณลดลงอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันพบบ้างในป่าอนุรักษ์บางแห่ง

ไก่ฟ้าพญาลอ
(ชื่ออื่น: ไก่เขียว นกโล)

Siamees Fireback

Lophura diardi (Bonaparte, 1856)